

vi søge Begrænsningen paa et andet Punkt, nemlig i Størrelsen af Livrenten, og saa tror jeg, at man kunde søge en yderligere Begrænsning derved, at man sagde, at Ingen kan være Medlem baade af denne Anstalt og af Statens nu bestaaende Livrenteanstalt, og man kunde maasse tilsvie i al Almindelighed: Ingen kan være Medlem baade af denne Anstalt og af en anden Livrenteanstalt. Ganske vist har man ikke Leilighed til at kontrollere Deltagelse i fremmede Selskaber; men det er dog klart, at, naar dette er udtrykkelig forbudt i Loven, bliver en Omgaan deraf ganske anderledes betænkelig end dette, at En skulde lade sig afholde af den Betænelighed, om ogsaa denne Lov var skrevet for ham. Saa siges videre i Udvalgsflertallets Betænkning, at „denne Grænsse maatte da formentlig sættes saa lavt, at Livrentens aarlige Beløb netop var lige tilstrækkelig til at kaffe det nødtørftige Underhold for en Arbejder paa hans gamle Dage.“ Man anser 500 Kr. for at kunne være tilstrækkelig for en Mand og Hustru fra det 55de eller 60de Aar. Nu fandt det ærede Medlem, at de foreslaaede 2 à 300 Kr. var saa grumme tarveligt, men det forekommer mig at ramme det Forslag om 500 Kr., som gaar lige midt imellem. Betænkningen slutter med at fremhæve, at det, som er en Hovedsag, er et Tilbud til de gjorte Opvaringer, hvorved Anstalten kunde blive virkelig tilgængelig ogsaa for den uheldigst stillede Del af Arbejderbefolkningen, men Udvalget fremsætter kun nogle almindelige Anthoninger af, hvorledes man har tænkt sig det ordnet, og det er alt blevet fremhævet af ærede foregaaende Talere, at disse Anthoninger ere holdte i meget stor Almindelighed, og jeg tror, man kan sige uden Fornærmelse mod det paaagjældende Udvalg, at det ganske vist vil blive vanskeligt blot paa de Anthoninger at udarbejde et bestemt Lovforslag. Men ved Siden deraf siger Udvalgets Flertal, at „man bør komme til et saadant Tilbudssystem til Selvhjælpen; men det anerkjender, at selv uden dette vilde en Statsanstalt for Alderdomsforsørgelse som den ovenfor antydede være en hensigtsmæssig Foranstaltning.“ „Man kunde saaledes nære Haab om, at det ved dens Hjælp vilde blive muligt for ikke saa blandt den bedre stillede Del af Arbejderklassen og den lavere Middelflasse at erhverve sig en passende Alderdomsforsørgelse, og derhos vilde det i mange Tilfælde være en Hjælp for de bestaaende Selvhjælpsforeninger.“ Og det siges udtrykkelig senere: „At en saadan Alderdomsforsørgelsesanstalt for en stor Del, maasse for den overveiende Del, som Samfundsklasser tilgode, som strengt taget

ikke trænge til en saadan Hjælp, have vi ikke overset: men ligesom det hyppigst vilde være en ønskelig Betryggelse for Mange, selv blandt de mere Velstaaende, at have sikret sig en saadan lille Nødhjælp for de gamle Dage, saaledes tro vi ogsaa, at det kunde være berettiget, om Staten i dette Niemed underkastede sig moderate finansielle Offre.“ Nu kan man ganske vist vistnes om, hvorvidt de her foreliggende finansielle Offre ere moderate eller ikke, men det forekommer mig, at det foreliggende Lovforslag ikke er i den Grad i Strid med den af Udvalgets Flertal afgivne Betænkning, at det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) havde Anledning til i den Grad at drage til Felts imod det foreliggende Lovforslag og karakterisere det som ubrugeligt, som han gjorde.

Jeg skal ikke gaa videre ind paa Enkelthederne. Jeg skal endnu kun berøre, at adskillige af de Indvendinger, der ere fremkomne fra det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Salbe-Hansen), kan ogsaa jeg tiltræde. Men jeg tror, at nogle af disse Indvendinger, saaledes som det ærede Medlem ogsaa selv fremhævede, vare saadanne, der temmelig let kunde fjernes. Det gjaldt saaledes om de formelle Indsigelser, han havde at gjøre, som jeg ganske kan tiltræde, at det vilde være i høj Grad ønskelig, om der foruden Lovforslaget tillige var blevet forelagt det paatænkte Regulativ og Oplysninger, saavidt man kan tilvejebringe dem, om den finansielle Betydning af denne Foranstaltning og den større eller mindre Anvendelighed, den maa antages at kunne faae for dem, for hvem den er bestemt. Men jeg antager ikke, at der vil være det Mindste i Veien for, at saadanne Oplysninger og det paatænkte Regulativ blive tilstillede det eventuelle Udvalg, og at man altsaa i saa Henseende der vil kunne arbejde videre paa Lovforslaget. Saaledes skal jeg tilslade mig at bemærke, at der jo nok kan være nogen Grund til at forbeholde et Regulativ en Del af de Bestemmelser, der udtræves, fordi det utvivlsomt vil vise sig i Praxis, at adskillige af de paaagjældende Bestemmelser, naar der indvindes Erfaringer, ville trænge til smaa Modifikationer, som det vilde være altfor besværligt at sætte Lovgivningsmagten i Bevægelse for, naar de i og for sig ere af underordnet Betydning. Men hvad der iøvrigt bør optages i Loven og hvad i Regulativet, er naturligvis en Skønssag. Efter min Mening vilde det saaledes være rigtigt, at enkelte af de Bestemmelser, der ere udfundte til Regulativet, blive optagne i Loven.